

ปัญหาการค้าประเวณีเด็กจากคดีของหน่วยงานกองบังคับการปราบปราม
การค้ามนุษย์ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

The Problem of Child Prostitution from a Case of The Human
Trafficking Suppression Division in Mae Hong Son Province

วีรพันธุ์ ระมั่งทอง* วิจิตรา ศรีสอน**

Wiraphan Ramangthong, Wijittra Srisorn

Received: May 5, 2020 Revised: June 6, 2020 Accepted: June 12, 2020

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษามูลเหตุ แรงจูงใจ และกระบวนการการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็ก 2) ปัญหาและอุปสรรคของกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ในการกวดขัน จับกุม และดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด และ 3) แนวทางการแก้ไขปัญห จากกรณีตัวอย่างของคดีอาญาที่เกิดขึ้นในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) กลุ่มเป้าหมายคือ ข้าราชการตำรวจในกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ จำนวน 20 ราย มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการศึกษาพบว่า มูลเหตุที่สำคัญของการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน คือ ความยากจน ความห่างไกลความเจริญ การศึกษาที่ไม่ทั่วถึง ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การคบเพื่อน ความต้องการในวัตถุนิยม การขาดศีลธรรมและจริยธรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ค่านิยมการใช้บริการประเวณีเด็ก การถูกชักจูงจากบุคคลที่หวังผลประโยชน์จากตัวเด็ก และการขาดความรู้เรื่องกฎหมาย โดยแรงจูงใจที่ชักนำเด็กให้เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีเด็ก คือ เงินหรือผลตอบแทนต่างๆ ค่านิยมทางด้านวัตถุ การคบหาเพื่อนและพฤติกรรมเอาอย่าง การมีความรักก่อนวัยอันสมควร ปัญหายาเสพติด และปัญหาครอบครัว ซึ่งกระบวนการการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็ก เริ่มจากการที่เด็กและเยาวชนมีความต้องการใช้เงิน ทำให้ถูกชักจูงจากกลุ่มเพื่อน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี หรืออาจถูกบังคับ ข่มขู่ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการที่เด็กและเยาวชนติดยาเสพติดหรือมีหนี้สินจึงถูกบังคับขู่ขู่

* หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Master of Political Science Program in Government, College of Innovation and Management,
Suan Sunandha Rajabhat University, proslane.eng@gmail.com

** วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Innovation and
Management, Suan Sunandha Rajabhat University,

ให้คำประเวณีเพื่อเป็นการล้างหนี้ หรือกรณีที่ถูกล่อลวงมาให้คำประเวณี ด้านปัญหาและอุปสรรคของกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ พบว่า ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ คือ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ห่างไกล ผู้เสียหายมีพฤติกรรมที่ซับซ้อน ไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และไม่ไว้วางใจในเจ้าหน้าที่ ไม่ได้รับความร่วมมือจากข้าราชการ สถานประกอบการ ตลอดจนประชาชนในพื้นที่ ขาดการประสานงานที่ดี งบประมาณมีจำกัด และการดำเนินคดีมีการเร่งรีบจนเกินไป ด้านแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง หมั่นตรวจสอบสถานบริการ สถานบันเทิง หอพัก แหล่งมั่วสุม หรือสถานที่ที่สุ่มเสี่ยงต่อการส่งเสริมการค้าประเวณีเด็ก และให้ความคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้าประเวณีเด็กตามกฎหมาย และจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินการด้านการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีให้มากขึ้น นอกจากนี้ ครูและผู้ปกครองของเด็กต้องคอยกำกับดูแลความประพฤติของบุตรหลานนักเรียน หรือเยาวชนในปกครองอย่างใกล้ชิด และเร่งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงโทษทางกฎหมายของการค้าประเวณีเด็ก

คำสำคัญ (Keywords): ปัญหาการค้าประเวณีเด็ก; กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์; จังหวัดแม่ฮ่องสอน

Abstract

The purpose of this research is to 1) study the root causes, motivation and process of entering into child prostitution, 2) problems and obstacles of the Trafficking Suppression Division in rigorously arresting and prosecuting offenders, and 3) ways to solve problems. From the case of a criminal case that occurred in Mae Hong Son province With characteristics of qualitative research, target groups are The number of police officers in the Human Trafficking Suppression Division were 20 from selection. The research tools were interview forms and content analysis methods. The results showed that The main source of child prostitution in Mae Hong Son province is poverty, distance, prosperity. Inadequate education Innocence, friendship, materialism Lack of morals and ethics of related parties The value of using adultery Being influenced by someone who wishes to benefit from the child And the lack of knowledge about law The motivation that leads children into prostitution is money or rewards. Material values Fellowship and emulation behavior Having premature love Drug problems And family problems Which the process of entering into child prostitution Beginning with children and young people wanting money. Resulting in being influenced by a group of friends Or persons

involved in prostitution Or may be forced and intimidated, which may be caused by children and youth are addicted to drugs or debt, then forced to prostitution to clear the debt. Or if being tricked into prostitution. Regarding the problems and obstacles of the Human Trafficking Suppression Division, it was found that when prosecuting offenders and related persons There are important problems and obstacles that most areas are remote areas. The victim has complicated behavior. Not cooperating with officials And do not trust in officials Not receiving cooperation from government officials Establishment As well as people in the area Lack of good coordination Budget is limited And the prosecution was too hasty. As for the guidelines for solving the problem of child prostitution in Mae Hong Son province, it is found that the relevant agencies should seriously work integration. Regularly inspect entertainment centers, hostels, mingling sites, or places that are at risk of promoting prostitution And protection for children and youth who are victims of prostitution according to the law And allocate budgets to be used to carry out more prostitution problems. In addition, teachers and parents of children must closely monitor the behavior of children, students or youth in their parents. And publicize to make people aware of the legal punishment of child adultery

Keywords: Problem of child prostitution; Division of Human Trafficking Suppression; Mae Hong Son Province

บทนำ (Introduction)

การขยายตัวของการท่องเที่ยว การเจริญเติบโตทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ ตามมา โดยเฉพาะปัญหาการค้ามนุษย์และการค้าประเวณี ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากทัศนคติความเชื่อว่า มนุษย์เป็นสิ่งที่ซื้อขายไม่ได้ และการบังคับใช้แรงงานมนุษย์เป็นสิ่งที่ผิดมนุษยชนอย่างร้ายแรง อย่างไรก็ตาม ปัญหาการค้าประเวณีอันเป็นสาเหตุหนึ่งที่นำมาสู่การค้ามนุษย์ก็ยังไม่สามารถขจัดให้หมดไปจากสังคมไทย พบว่าเหยื่อที่ตกเป็นผู้เสียหายส่วนใหญ่ คือ เด็กและผู้หญิง เพราะกลุ่มบุคคลเหล่านี้มีความอ่อนแอทางร่างกาย และจิตใจ (สมาคมรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2558)

สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC, 2013) ได้จัดให้การค้ามนุษย์ (Human Trafficking) เป็นประเด็นปัญหาทางสังคมที่มีความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศไทย โดยระบุว่า ประเทศไทยเป็นแหล่งการค้าผู้หญิงและเด็กเพื่อการประเวณีที่มี

ชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งในระดับนานาชาติ (Romanow, 2012: 44) ในฐานะเมืองหลวงแห่งเช็กซ์ เพราะการขยายตัวอย่างมากของการค้าทางเทศและการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับเทศ (Tarancón, 2013: 1) ถึงแม้กิจกรรมดังกล่าวจะยังคงผิดกฎหมายในประเทศไทย ยิ่งไปกว่านั้น กลไกของอุปสงค์และอุปทานในตลาดการค้าทางเทศยังมีส่วนสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวเพื่อการซื้อบริการทางเทศและเกิดการหลั่งไหลเข้าสู่ธุรกิจการค้าประเวณีของผู้หญิงจำนวนมาก ทั้งจากผู้หญิงไทยเองและผู้หญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ทั้งที่สมัครใจและถูกล่อลวง จึงยังเป็นปัจจัยผลักดันให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจค้าประเวณีในประเทศไทย (สมาคมรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2558)

จังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดในภาคเหนือของประเทศไทย มีพื้นที่มากเป็นอันดับ 8 ของประเทศ แต่มีประชากรเบาบางที่สุดในประเทศ และมีประชากรน้อยมากเป็นอันดับ 5 ของประเทศ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นเนื้อที่ป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ 86.89 ของพื้นที่จังหวัด และมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ระยะทางกว่า 483 กิโลเมตร (จังหวัดแม่ฮ่องสอน, 2561) ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีความหลากหลายทั้งสภาพภูมิประเทศ วัฒนธรรม และประชากรจากหลายกลุ่มชาติพันธุ์ และการที่พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นเนื้อที่ป่าส่งผลต่อการประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก การประกอบอาชีพต่างๆ โดยเฉพาะการทำการเกษตรต้องประสบปัญหามากมายในหลายๆ ด้าน ทำให้รายได้ของประชากรในจังหวัดน้อย เกิดความขึ้นแค้นขัดสน จากข้อมูลของจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวของประชากรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปี พ.ศ. 2559 เท่ากับ 61,255 บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ 72 ของประเทศ โดยมีจำนวนครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาท/ปี/ครัวเรือน มากถึง 1,047 ครัวเรือน ด้วยข้อจำกัดดังกล่าว ส่งผลให้ประชาชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนหันมาประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมายเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการค้าประเวณีเด็ก ที่มีแนวโน้มการกระทำความผิดที่เพิ่มมากขึ้นและอาจลุกลามบานปลายจนนำไปสู่ปัญหาการค้ามนุษย์ในระดับประเทศและระดับภูมิภาค (จังหวัดแม่ฮ่องสอน, 2561)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่องปัญหาการค้าประเวณีเด็กจากคดีของหน่วยงานกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพราะจะทำให้ทราบถึงมูลเหตุแรงจูงใจ และกระบวนการการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ ในการกวาดค้น จับกุม และดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน แนวทางในการลดปัญหาและอุปสรรคการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้องการค้าประเวณีของเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research objectives)

1. เพื่อศึกษาถึงมูลเหตุ แรงจูงใจ และกระบวนการการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ศึกษาจากกรณีตัวอย่างของคดีอาญา กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ในการกวาดล้าง จับกุม และดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด
3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กที่เกิดขึ้นในจังหวัดแม่ฮ่องสอน และแนวทางลดปัญหาและอุปสรรคการดำเนินคดี กรณีคดีในความรับผิดชอบของกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์

วิธีการดำเนินวิจัย (Research Method)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับข้าราชการตำรวจในกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่มีความเชี่ยวชาญในการทำงานด้านการสืบสวน สอบสวน กรณีคดีการค้าประเวณีของเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี ถึง พันตำรวจเอก ประกอบด้วย ระดับผู้บริหาร จำนวน 3 ราย ระดับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ราย ระดับปฏิบัติ จำนวน 12 ราย รวมทั้งหมด 20 ราย โดยทำการเลือกแบบเจาะจง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร ตำราวิชาการ หนังสือทางราชการ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ตลอดจนแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยทำการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 20 ท่าน มีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2562 เมื่อได้ข้อมูลแล้วก็นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้งเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นคำถามแบบเจาะลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้นมา โดยทำการศึกษาจากวัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives) และกรอบแนวคิดการวิจัย (Research Framework) รวมทั้งจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้อื่น นำมาเป็นแนวทางในการสร้างคำถามในแบบสัมภาษณ์ ซึ่งลักษณะของแบบสัมภาษณ์จะมีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ส่วน และเพื่อให้ได้แบบสัมภาษณ์ที่มีความแม่นยำ และมีความเชื่อถือได้ ผู้ศึกษาจึงนำแบบสัมภาษณ์ไปเสนออาจารย์

ที่ปรึกษา เพื่อขอคำปรึกษาในการตรวจสอบและวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อให้ตรงกับกรอบแนวคิด จุดมุ่งหมายของการศึกษา และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้จากเอกสารต่างๆ และจากการสัมภาษณ์ ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา โดยจะทำการศึกษามูลเหตุ แรงจูงใจ และกระบวนการการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จากกรณีตัวอย่างของคดีอาญาที่เกิดขึ้นในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปัญหาและอุปสรรคของกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จากกรณีตัวอย่างของคดีอาญาที่เกิดขึ้นในจังหวัดแม่ฮ่องสอน และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตลอดจนแนวทางในการลดปัญหาและอุปสรรคการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการค้าประเวณีของเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญแล้ว ก็จะนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ จัดระเบียบข้อมูล และนำมาวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลในรูปความเรียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตลอดจนหาบทสรุปและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน และแนวทางในการลดปัญหาและอุปสรรคการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการค้าประเวณีของเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการศึกษามูลเหตุ แรงจูงใจ และกระบวนการการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

1.1 ด้านมูลเหตุของการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จากการศึกษาสรุปได้ว่า การเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีมูลเหตุที่สำคัญ 10 ประการ คือ

(1) มูลเหตุด้านความยากจน โดยพบว่า ประชาชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนจำนวนมากต้องประสบกับปัญหาความยากจน ซึ่งกลายเป็นมูลเหตุที่สำคัญที่ผลักดันให้เด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว

(2) มูลเหตุด้านความห่างไกลความเจริญ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นพื้นที่ที่ห่างไกลความเจริญ การเดินทางเข้าถึงค่อนข้างลำบาก ส่งผลให้การเฝ้าระวังการค้าประเวณีเด็กของทางเจ้าหน้าที่ของภาครัฐไม่สามารถกระทำได้อย่างทั่วถึง และมีข้อจำกัด

(3) มูลเหตุด้านการศึกษา เนื่องจากระบบการศึกษาในจังหวัดแม่ฮ่องสอนยังไม่สามารถเข้าถึงประชาชนในทุกพื้นที่ของจังหวัด โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล ส่งผลให้ประชาชนจำนวนมากน้อยต้องขาดโอกาสทางการศึกษา ทำให้ถูกชักจูงเข้าสู่กระบวนการการค้าประเวณีเด็กได้ง่าย

(4) มูลเหตุด้านความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เนื่องจากกลุ่มเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตน้อย ขาดวุฒิภาวะ และขาดการยับยั้งชั่งในการดำเนินชีวิต จึงเป็นมูลเหตุสำคัญที่ชักนำให้เยาวชนเข้าสู่วงจรการค้าประเวณีเด็กได้ง่ายขึ้น โดยการถูกชักจูงจากกลุ่มเพื่อน คนรัก หรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

(5) มูลเหตุด้านการคบเพื่อน เนื่องจากเยาวชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนจำนวนมากเป็นกลุ่มเยาวชนที่ต้องห่างครอบครัวมาอยู่หอพักเพื่อเรียนหนังสือ ทำให้มีเยาวชนจำนวนไม่น้อยที่คบเพื่อนที่ไม่ดี เกเร เทียวเตร่ ไม่เรียนหนังสือ ดิตยาเพติด และคลุกคลีอยู่ในวงจรการค้าประเวณี จึงชักนำกันเข้าสู่วงจรการค้าประเวณีตามไปด้วยในที่สุด

(6) มูลเหตุด้านความต้องการในวัตถุนิยม เนื่องจากเยาวชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่มีฐานะทางครอบครัวไม่สู้ดีนัก และมาจากพื้นที่ห่างไกล พอเข้ามาอยู่ในเขตเมือง ได้เห็นถึงค่านิยมในวัตถุนิยมต่างๆ ก็เกิดความอยากได้อะไรเหมือนเช่นบุคคลอื่น จึงเป็นมูลเหตุให้ถูกชักจูงให้เข้าสู่วงจรการค้าประเวณีได้ง่าย

(7) มูลเหตุด้านการขาดศีลธรรมและจริยธรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวงจรการค้าประเวณีเด็กเป็นบุคคลที่ไม่มีศีลธรรมและจริยธรรม ทำทุกอย่างเพื่อผลประโยชน์และสนองความต้องการของตัวเองโดยไม่คำนึงถึงบุคคลอื่น

(8) มูลเหตุด้านค่านิยมการใช้บริการประเวณีเด็ก แม้ว่าการซื้อบริการประเวณีเด็กจะเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย และมีโทษที่ค่อนข้างสูง แต่กลับพบว่า ความต้องการซื้อประเวณีเด็กกลับไม่ได้ลดลง ซึ่งเป็นมูลเหตุสำคัญที่ผลักดันให้วงจรการค้าประเวณีเด็กยังดำเนินต่อไป

(9) มูลเหตุด้านการถูกชักจูงจากบุคคลที่หวังผลประโยชน์จากตัวเด็ก เนื่องจากจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีกลุ่มบุคคลที่ชักจูงเด็กเข้าสู่การค้าประเวณีแพร่กระจายอยู่จำนวนมาก ในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งเป็นมูลเหตุสำคัญที่ชักนำเด็กให้เข้าสู่ขบวนการการค้าประเวณี

(10) มูลเหตุด้านการขาดความรู้เรื่องกฎหมาย โดยพบว่า ประชาชนจำนวนมากไม่น้อยที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ไม่รู้หนังสือ และไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการค้าประเวณีเลย จนบางคนคิดว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งธรรมดาทั่วไป ไม่ผิดกฎหมาย

1.2 ด้านแรงจูงใจที่ชักนำเด็กให้เข้าสู่กระบวนการการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จากการศึกษาสรุปได้ว่า การเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีแรงจูงใจที่สำคัญ คือ

(1) เงินหรือผลตอบแทนต่างๆ เนื่องจากการเข้าสู่กระบวนการการค้าประเวณีจะทำให้สามารถหารายได้มาจุนเจือครอบครัวและใช้จ่ายในด้านต่างๆ ได้ง่าย

(2) ค่านิยมทางด้านวัตถุ เป็นค่านิยมของเด็กที่ยากได้อะไรมีในสิ่งที่คุณค่าอื่นมีเพื่อแสดงถึงฐานะ และหน้าตาทางสังคม ผลักดันให้เยาวชนจำนวนมากยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เงินมาเพื่อซื้อหาวัตถุนิยมต่างๆ แม้กระทั่งการสมัครใจที่จะเข้าสู่กระบวนการการค้าประเวณี

(3) การคบหาเพื่อนและพฤติกรรมเอาอย่าง เนื่องจากเด็กและเยาวชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนจำนวนมากที่ต้องห่างไกลครอบครัว จึงหันไปหาเพื่อนเป็นหลัก โดยพบว่า มีเยาวชน

จำนวนไม่น้อยที่คบเพื่อนที่ไม่ดี เกเร เที้ยวเตร่ ไม่เรียนหนังสือ ดิตยาเพติด และคลุกคลีอยู่ในวงจรการค้าประเวณี จึงชักนำกันเข้าสู่วงจรการค้าประเวณี

(4) การมีความรักก่อนวัยอันสมควร ในปัจจุบันเยาวชนจำนวนมากนิยมมีความรักและยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักก่อนวัยอันสมควร ลักษณะดังกล่าวจะผลักดันให้เยาวชนมีความคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปรกติ

(5) ปัญหายาเสพติด การที่เยาวชนเข้าไปข้องแวะกับยาเสพติดย่อมผลักดันให้ต้องการเงินจำนวนมากเพื่อใช้ในการซื้อหาเสพติด จึงหันหน้าเข้าสู่กระบวนการการค้าประเวณี นอกจากนี้ยังพบว่า มีเยาวชนจำนวนไม่น้อยที่เอาตัวเองเข้าแลกเพื่อให้ได้ยาเสพติดมาเสพ

(6) ปัญหาครอบครัว การที่ครอบครัวมีปัญหาทำให้เยาวชนขาดที่พึ่งพิงทางด้านจิตใจ หันหน้าไปพึ่งพิงกลุ่มเพื่อนเป็นหลัก และชักนำให้เข้าสู่วงจรการค้าประเวณี

1.3 ด้านกระบวนการการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน จากการศึกษาสรุปได้ว่า กระบวนการการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่สำคัญ คือ

(1) ความต้องการเงิน โดยเริ่มจากการที่เด็กและเยาวชนมีความต้องการใช้เงิน ในขณะที่เงินที่ทางครอบครัวให้ไม่เพียงพอ ทำให้เด็กและเยาวชนต้องหางานทำ โดยงานที่ทำให้ได้เงินเยอะ สะดวก และรวดเร็ว คือ การเข้าสู่กระบวนการการค้าประเวณี

(2) ถูกชักจูงจากกลุ่มเพื่อน โดยเริ่มจากการรู้จักกันกับกลุ่มเพื่อนในสถานที่เที่ยวโจรสनนิทสนมเป็นเพื่อนกัน จึงมีการชักชวนกันเข้าสู่กระบวนการการค้าประเวณี

(3) ถูกชักจูงจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี โดยเฉพาะการถูกชักจูงจากหญิงที่ประกอบอาชีพค้าประเวณีมาก่อน และกลุ่มนายหน้าที่เป็นธุระจัดหาหญิงสาวมาขายบริการ โดยบุคคลกลุ่มดังกล่าวจะมองหาเด็กและเยาวชนที่มีความต้องการใช้เงิน และมีแนวโน้มที่จะถูกชักจูงได้ง่าย โดยการเสนอผลตอบแทนที่เด็กและเยาวชนต้องการแลกกับการเข้ามาประกอบอาชีพค้าประเวณี

(4) การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การที่เยาวชนเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับคนรักในวัยที่ไม่สมควร โดยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรักแล้วก็จะไม่รู้สึกละอายที่จะมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น ดังนั้นเมื่อเยาวชนต้องการเงินจึงหันไปค้าประเวณีโดยที่ไม่รู้สึกผิด

(5) ถูกบังคับ ช่มชู้ เด็กและเยาวชนบางกลุ่มถูกบังคับชู้เชียวให้ค้าประเวณี ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการที่เด็กและเยาวชนติดยาเสพติดหรือมีหนี้สินจึงถูกบังคับชู้เชียวให้ค้าประเวณีเพื่อเป็นการล้างหนี้ หรือกรณีที่ถูกหลอกมาให้ค้าประเวณี

2. ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า กองบังคับการปราบปรามการค้ำมนุษย์มีปัญหและอุปสรรคในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการค้ำประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่สำคัญคือ

- (1) พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นพื้นที่ทางไกล ยากแก่การเข้าถึง ทำให้การกวาดค้น จับกุม การป้องกันและปราบปราม ตลอดจนการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เกิดความล่าช้าและมีความยากลำบาก
- (2) ผู้เสียหายมีพฤติกรรมที่ซับซ้อน
- (3) ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้เสียหาย หรือพยานที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร
- (4) ความไม่ไว้วางใจในเจ้าหน้าที่ของผู้เสียหาย
- (5) ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากข้าราชการ สถานประกอบการ ตลอดจนประชาชนที่อยู่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวนในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด
- (6) ประชาชนในพื้นที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาการค้ำประเวณีเด็ก
- (7) กองบังคับการปราบปรามการค้ำมนุษย์มีพื้นที่ในการตรวจสอบที่กว้างขวาง
- (8) การทำงานของเจ้าหน้าที่ของกองบังคับการปราบปรามการค้ำมนุษย์ ขาดการประสานงานที่ดี มีการดำเนินคดีทับซ้อนกับตำรวจภูธรภาค 5
- (9) งบประมาณในการลงพื้นที่มีจำนวนจำกัด
- (10) การที่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายเป็นผู้กระทำความผิดเสียเอง
- (11) การเรียกค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายมีจำนวนที่มากเกินไปจนเกินความเป็นจริง
- (12) การดำเนินคดีมีการเร่งรีบเพื่อเอาใจสื่อมวลชนมากเกินไป โดยไม่คำนึงว่าเจ้าหน้าที่จะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินคดี

3. ผลการศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากการศึกษา สรุปได้ว่า แนวทางสำคัญในการแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ควรมีการบูรณาการการทำงานด้านการแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนอย่างจริงจัง เน้นการทำงานที่สอดคล้องกันมากขึ้น ควบคู่กับการให้ความรู้ การให้การศึกษา และการรณรงค์ให้เด็ก เยาวชน ตลอดจนประชาชนทั่วไปได้เห็นคุณค่าในตนเอง ไม่หลงผิดไปกับอบายมุขต่างๆ จนชักนำให้ตนเองต้องเข้าสู่กระบวนการการค้ำประเวณี ตระหนักถึงโทษภัยจากปัญหาการค้ำประเวณีเด็กและปัญหาการค้ำมนุษย์ โดยให้ความสำคัญกับการจัดการประชุมหรือจัดสัมมนาเพื่อให้ความรู้ด้านกฎหมายการค้ำมนุษย์และการค้ำประเวณีเด็ก แก่พนักงานฝ่ายปกครอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นประจำ

นอกจากนี้ ครูและผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนต้องคอยกำกับดูแลความประพฤติของบุตรหลาน นักเรียน หรือเยาวชนในปกครองอย่างใกล้ชิด

สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกวดขัน จับกุม และปราบปรามการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้น ควรเน้นตรวจสอบสถานบริการ สถานบันเทิง หอพัก แหล่งมั่วสุม หรือสถานที่ที่เสี่ยงต่อการส่งเสริมการค้าประเวณีเด็ก แรงกวดขัน จับกุม และเร่งดำเนินการขึ้นเด็ดขาดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับที่เข้าไปมีส่วนร่วมกับการกระบวนกรรมการค้าประเวณีเด็ก และให้ความคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้าประเวณีเด็กตามกฎหมาย

ส่วนรัฐบาลควรให้ความสำคัญและจริงจังกับการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้มากขึ้น โดยควรดูแลเรื่องการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินการด้านการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้มากขึ้น ควบคู่กับการหามาตรการในการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยการส่งเสริมการสร้างงาน สร้างรายได้ ตลอดจนการส่งเสริมการประกอบอาชีพที่สุจริต

4. แนวทางในการลดปัญหาและอุปสรรคการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระบวนกรรมการค้าประเวณีของเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ควรร่วมมือกันกวดขัน จับกุม และปราบปราม การค้าประเวณีเด็กอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการกวดขันและตรวจสอบในพื้นที่เสี่ยงต่อการค้าประเวณีเด็กหรือถูกชักจูงได้ง่าย แรงประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงโทษทางกฎหมายของการค้าประเวณีเด็ก ว่ามีการกำหนดโทษที่หนักและรุนแรง มีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางผู้ต้องหา นอกจากนี้การค้าประเวณีเด็กก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ทั้งต่อตัวเด็กเอง ต่อครอบครัว และต่อสังคมโดยรวม ควบคู่กับการบูรณาการการทำงานด้านการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนอย่างจริงจัง ให้มีการทำงานที่สอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยควรมุ่งเน้นการทำงานเป็นทีมให้มากขึ้น

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองควรใช้ความพยายามอย่างสูงในการสืบสวน สอบสวน และขยายผลเพื่อดำเนินคดีกับขบวนการการค้าประเวณีเด็กทั้งขบวนการ โดยไม่มีการละเว้นการปฏิบัติ ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจังและปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพ และภายใต้ศีลธรรมอันดี นอกจากนี้ ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการการค้าประเวณีแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการค้าประเวณีอยู่เสมอ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างขึ้น

และสำหรับกองบังคับการปราบปรามการค้ายควรมีการจัดสรรงบประมาณในการลงไปตรวจสอบพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานสามารถลงไปตรวจสอบพื้นที่ประชาสัมพันธ์ ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนการเข้าไปอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการวิจัย สามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การศึกษาถึงมูลเหตุ แรงจูงใจ และกระบวนการการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า การเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีมูลเหตุ แรงจูงใจ และกระบวนการการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็ก ที่สำคัญ คือ ความยากจน ความห่างไกลความเจริญ การศึกษา ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การคบเพื่อน ความต้องการในวัตถุนิยม การมีความรักก่อนวัยอันสมควร ปัญหายาเสพติด ปัญหาครอบครัว การขาดศีลธรรมและจริยธรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ค่านิยมการใช้บริการประเวณีเด็ก การถูกชักจูงจากบุคคลที่หวังผลประโยชน์จากตัวเด็ก การขาดความรู้เรื่องกฎหมาย และการถูกบังคับ ข่มขู่ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะ จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนื้อที่ป่าไม้ และมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเป็นระยะทางยาว ส่งผลให้มีความหลากหลายทั้งสภาพภูมิประเทศ วัฒนธรรม และประชากรจากหลายกลุ่มชาติพันธุ์ และการที่พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นเนื้อที่ป่าส่งผลต่อการประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก การประกอบอาชีพต่างๆ โดยเฉพาะการทำการเกษตรต้องประสบปัญหามากมายในหลายๆ ด้าน ทำให้รายได้ของประชากรในจังหวัดน้อย เกิดความขึ้นแค้นขัดสน ระบบการศึกษา และสาธารณูปโภคต่างๆ ไม่สามารถเข้าถึงในพื้นที่ห่างไกล ประชาชนจำนวนมากไม่ได้รับการศึกษา และมีความเป็นอยู่ที่ยากลำบาก ส่งผลให้หันมาประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมายเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการค้าประเวณีเด็ก ที่มีแนวโน้มการกระทำความผิดที่เพิ่มมากขึ้นและอาจลุกลามบานปลายจนนำไปสู่ปัญหาการค้ามนุษย์ในระดับประเทศและระดับภูมิภาค สอดคล้องกับการศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2550) ที่ทำการศึกษารื่อง กระบวนการเข้าสู่การค้ามนุษย์ โดยพบว่า การค้ามนุษย์ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย (ค้าประเวณี) มีสาเหตุและปัจจัยของการเข้าสู่กระบวนการค้ามนุษย์ในกรณีที่เป็เด็กสาวในพื้นที่ที่เป็นคนไทย มักตกอยู่ในกระแสของโลภทุนนิยม กระแสบริโภคนิยมจนทำให้พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมหลงใหลในวัตถุนิยม จึงทำให้เกิดความคิดทัศนคติที่ผิดๆ อยากได้ อยากมี ชอบงานสบาย การได้แต่งตัวสวย ทำให้เด็กหลงผิดและเข้าสู่ กระบวนการธุรกิจทางเพศ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กสาวที่เติบโตมาในครอบครัวยากจน พ่อแม่แยกทางกัน และอาศัยอยู่กับปู่ย่าตายาย ขาดคนดูแลสนใจ เด็กกลุ่มนี้มักออกจากโรงเรียนกลางคันและมีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในส่วนของเด็กหญิง หญิงสาวกลุ่มชาติพันธุ์รวมทั้งกลุ่มคนต่างด้าว สาเหตุหลักของการตกเป็นเหยื่อ คือ ส่วนหนึ่งนั้นเกิดจากฐานะครอบครัวนั้นมีปัญหาความยากจน

การศึกษาของทวีชัย ระเบียบ (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ: ศึกษากรณีหญิงต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า หญิงผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณีมีภูมิหลังด้านสภาพครอบครัวที่ยากจน บิดาและมารดาแยกทางกันหรือมีเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ สถานะทางครอบครัวอยู่ระดับล่าง มีหนี้สินมาก แรงจูงใจหลักในการค้าประเวณี คือ หาเงินจำนวนมากมาใช้สอยส่วนตัว ชำระหนี้สิน และใช้จ่ายในครอบครัว และการศึกษาของจิรัฐ โรจน์

บรรณวิทย์ (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการภาครัฐกับปัญหาการค้าประเวณีแฝงในพื้นที่จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ปัจจัยเบื้องต้นของการเข้าสู่การเริ่มต้นประกอบอาชีพค้าประเวณี คือ สถานะของครอบครัว การไม่มีรายได้ ภาระหนี้สิน การไม่มีอาชีพ ค่าใช้จ่ายในการศึกษา และความต้องการทางวัตถุ ครอบครัวแตกแยก และใช้ช่องทางในการประกอบการค้าผ่านทาง โทรศัพท์เคลื่อนที่และระบบอินเทอร์เน็ต นายหน้าหรือตัวแทน การติดต่อโดยตรง ติดต่อกับเจ้าของสถานประกอบการ และติดต่อผ่านเพื่อน

2. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นพื้นที่ห่างไกล ยากแก่การทำงาน ผู้เสียหายมีพฤติกรรมที่ซับซ้อน ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่มีความมั่นใจในเจ้าหน้าที่ ไม่ได้รับความร่วมมือจากข้าราชการ สถานประกอบการ ตลอดจนประชาชนที่อยู่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ประชาชนในพื้นที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาการค้าประเวณีเด็ก มีพื้นที่ในการตรวจสอบที่กว้างขวาง การทำงานขาดการประสานงานที่ดี มีการดำเนินคดีซับซ้อน งบประมาณในการลงพื้นที่มีจำนวนจำกัด เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายเป็นผู้กระทำความผิดเอง การเรียกค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายมีจำนวนที่มากเกินไปจนความเป็นจริง และการดำเนินคดีมีการเร่งรีบมากเกินไป เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดชายแดน พื้นที่มีรูปร่างเรียวยาวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ มีความยาวประมาณ 250 กิโลเมตร ซึ่งทำให้กลุ่มผู้กระทำความผิดมีความชำนาญในพื้นที่มากกว่าเจ้าหน้าที่ รู้ช่องทางหลบหนีเป็นอย่างดี นอกจากนี้ ผู้เสียหายบางรายนอกจากจะตกอยู่ในฐานะเป็นผู้เสียหายแล้ว ยังอยู่ในฐานะที่เป็นผู้ชักนำ ผู้สรรหา หรือเป็นนายหน้าจัดหาหญิงบริการเสียเองด้วย ทำให้ผู้เสียหายมีความเข้าใจในสถานะของตนเองผิดว่าเป็นผู้กระทำความผิด จึงมีความไว้วางใจขบวนการการค้าประเวณีมากกว่าเจ้าหน้าที่ การให้ความร่วมมือของประชาชนกับเจ้าหน้าที่มีน้อย เพราะผู้กระทำความผิดจำนวนมากจะเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลในพื้นที่หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของภาครัฐระดับสูง ขาดการประสานงานที่ดี มีการดำเนินคดีซับซ้อนกับตำรวจภูธรภาค 5 ทำให้เกิดปัญหาในการลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง จนบางครั้งเกิดการแยกกันดำเนินคดี ทำให้คดีมีการฟ้องล่าช้า ก่อให้เกิดปัญหากับพนักงานอัยการ และงบประมาณในการลงพื้นที่มีจำนวนจำกัด สอดคล้องกับการศึกษาของปานทอง ศรีทะวงศ์ (2551) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดต่อเด็ก เยาวชนและสตรี ในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดต่อเด็ก เยาวชน และสตรี ในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการสืบสวน และด้านการสอบสวน และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านการจับกุมและด้านการบังคับใช้กฎหมาย

การศึกษาของมนูญ มุ่งพาลชล (2556) ศึกษาเรื่อง ปัญหาการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการสำนักงานอัยการภาค 5 ในการดำเนินคดีการค้ามนุษย์ พบว่า การปฏิบัติงานของพนักงาน

อัยการภาค 5 เกี่ยวการดำเนินคดีการค้ำนุชย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำนุชย์ พ.ศ.2551 มีปัญหาทั้งในขั้นตอนการดำเนินคดี และขั้นตอนการดำเนินการหลังศาลมีคำสั่งพิพากษา ในระดับพอสมควร ปัญหาในขั้นตอนของการสอบสวนที่สำคัญ คือ ผู้เสียหายและพยานไม่ให้ความร่วมมือในการสอบสวน เนื่องจากเกรงอิทธิพลของผู้กระทำความผิด นอกจากนี้ ยังมีความวิตกกังวลในเรื่องของความปลอดภัย รวมถึงไม่มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ ปัญหาในการดำเนินคดี และหลังศาลมีคำพิพากษา คือ การสืบพยานส่วนใหญ่ล่าช้า มีการดำเนินงานเหมือนคดีอาญาทั่วไป ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการสืบพยานล่วงหน้า ขาดล่ามในการสื่อสารกรณีเป็นคนต่างชาติ การดำเนินการแต่ละขั้นตอนยุ่งยาก ใช้ระยะเวลานานในการรวบรวมพยานหลักฐาน ทำให้เหยื่อท้อใจขอกลับภูมิลำเนา ส่งผลต่อการหาประจักษ์พยาน ปัญหาในการให้ความคุ้มครองเหยื่อและพยาน ทั้งในขั้นตอนการสอบสวน การดำเนินคดี และหลังจากคดีเสร็จสิ้น ทำให้เหยื่อถูกคุกคามจากผู้กระทำความผิดที่มีอิทธิพล

และการศึกษาของวรรณา แจ่มจรรยา (2557) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานด้านการปราบปรามการค้ำนุชย์ของกองกำกับการ 2 กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำนุชย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคใน 4 ด้าน คือ (1) ด้านการวางแผน พบว่า งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติตามแผน ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ได้ (2) ด้านการจัดองค์การ พบว่า บุคลากรผู้ปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอและขาดการประสานความร่วมมือในการทำงานกับหน่วยงานภายนอก (3) การนำและสั่งการ พบว่า การสั่งการทำได้ไม่ทั่วถึงและการสั่งการตามลำดับชั้นเกิดปัญหาความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน และ (4) ด้านการควบคุม พบว่า การควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ทำได้ไม่ทั่วถึง

3. การศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน และแนวทางในการลดปัญหาและอุปสรรคการค้าประเวณีเด็กกับผู้กระทำความผิดและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการค้าประเวณีของเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนควรมีการบูรณาการการทำงานด้านการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนอย่างจริงจัง เน้นการทำงานที่สอดคล้องกันมากขึ้น ควบคู่กับการให้ความรู้ การให้การศึกษา และการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้เด็กและเยาวชน ตลอดจนประชาชนทั่วไปได้เห็นคุณค่าในตนเอง ไม่หลงผิดไปกับอบายมุขต่างๆ จนชักนำให้ตนเองต้องเข้าสู่กระบวนการการค้าประเวณี ตระหนักถึงโทษภัยจากปัญหาการค้าประเวณีเด็กและปัญหาการค้าประเวณี ในส่วนของการป้องกันและปราบปราม พบว่า ควรหมั่นตรวจสอบสถานบริการ สถานบันเทิง หอพัก แหล่งมั่วสุม หรือสถานที่ที่สุ่มเสี่ยงต่อการส่งเสริมการค้าประเวณีเด็ก เร่งกวัดขัน จับกุม และเร่งดำเนินการขึ้นเด็ดขาดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับที่เข้าไปมีส่วนร่วมกับการกระบวนการการค้าประเวณีเด็ก และให้ความคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการการค้าประเวณีเด็กตามกฎหมาย ในส่วนของผู้บังคับใช้กฎหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองควรใช้ความพยายามอย่างสูงในการสืบสวน สอบสวน และขยายผลเพื่อ

ดำเนินคดีกับขบวนการการค้าประเวณีเด็กทั้งขบวนการ โดยไม่มีการละเว้นการปฏิบัติ ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจังและปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพ และภายใต้ศีลธรรมอันดี นอกจากนี้ ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการการค้าประเวณีแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการค้าประเวณีอยู่เสมอ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างขึ้น และในส่วนของรัฐบาลควรให้ความสำคัญและจริงจังกับการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ดูแลเรื่องการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินการด้านการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้มากขึ้น ควบคู่กับการหามาตรากานในการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยการส่งเสริมการสร้างงาน สร้างรายได้ ตลอดจนการส่งเสริมการประกอบอาชีพที่สุจริต สอดคล้องกับการศึกษาของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2550) ศึกษาเรื่อง กระบวนการเข้าสู่การค้ามนุษย์ พบว่าการแก้ไขปัญหาแรงงานเด็ก และการป้องกันการค้ามนุษย์จังหวัดสมุทรสาคร มีแนวทางการทำงานที่สำคัญ คือ การป้องกันไม่ให้เด็กเข้าสู่ระบบการทำงานในรูปแบบที่ไม่เหมาะสม การคุ้มครองแรงงานเด็ก การมีส่วนร่วมกับผู้ประกอบการเพื่อสามารถแทรกแซงให้แรงงานเด็กได้รับบริการทางสังคม การพัฒนาทักษะชีวิตแรงงาน การสนับสนุนการจัดการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสมแก่แรงงานเด็ก การพัฒนาฝีมือ ทักษะอาชีพ ที่เหมาะสมแก่เด็กตามวัย และการพัฒนาความร่วมมือและเครือข่ายระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ควรมีการกำหนดนโยบายระยะสั้น นโยบายระยะยาว และนโยบายระหว่างประเทศ

การศึกษาของมณูญ มุ่งพาลชล (2556) ศึกษาเรื่อง ปัญหาการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการสำนักงานอัยการภาค 5 ในการดำเนินคดีการค้ามนุษย์ พบว่า แนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินคดีการค้ามนุษย์ของพนักงานอัยการภาค 5 คือ ต้องมีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดทักษะ ความชำนาญในการบังคับใช้กฎหมาย เนื่องจากเป็นกฎหมายใหม่ ต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานหลักมาทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีด้านนี้โดยตรง และต้องกำหนดระเบียบปฏิบัติ เพื่อกำหนดขั้นตอนวิธีการประสานการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับให้ชัดเจน

การศึกษาของวรรณา แจ่มจรรยา (2557) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานด้านการปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองกำกับการ 2 กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการวางแผน ควรของงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติตามแผน (2) ด้านการจัดองค์การ ควรบรรจุบุคลากรเพิ่มและพบปะหาแนวทางในการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานภายนอก (3) การนำและสั่งการ ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการสั่งการและการสั่งการต้องมีความชัดเจน และ (4) ด้านการควบคุม ควรให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นกำกับดูแลและควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การควบคุมการทำงานได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

และการศึกษาของแสงจันทร์ มาน้อย (2557) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานของประเทศไทย ในการต่อต้านการค้ามนุษย์ พบว่า แก่ไขปัญหาการค้ามนุษย์ สิ่งที่สำคัญที่สุดต้องเริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูล ระมัดระวังตัว และอาศัยความรอบคอบของผู้เสียหายด้วยเหตุที่การค้ามนุษย์เป็นปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องกับหลายๆ หน่วยงาน จึงควรมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างจริงจัง และควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดกลับมาทำซ้ำอีก โดยเฉพาะคนต่างด้าว ควรยกระดับการประชาสัมพันธ์ปัญหาการค้ามนุษย์ต่อสาธารณะทั้งในด้านปัญหาและแนวทางการป้องกัน เพื่อจะได้เกิดการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไข เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ควรมีความจริงจังและไม่ละเว้นในการปราบปรามกับคนทุกกลุ่ม เนื่องจากในบางท้องถิ่นมีผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ กระทำธุรกิจในรูปแบบการค้ามนุษย์ แต่ไม่มีการจับกุมดำเนินคดีเนื่องจากเกรงกลัวอิทธิพล อีกทั้งต้องให้ความสำคัญและจริงจังในการร่วมมือกับต่างประเทศในการแก้ไขปัญหาร่วมกันรณรงค์ส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งและอบอุ่น ซึ่งจะเป็เกราะป้องกันที่สำคัญในการที่จะไม่ทำให้คนในครอบครัวถูกชักจูงหรือถูกหลอกลวงไปสู่ขบวนการค้ามนุษย์ และที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งคือ ต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินงานภายใต้หลักการ 5P ทั้งด้านการดำเนินคดีและการบังคับใช้กฎหมาย (Policy) ด้านการคุ้มครองช่วยเหลือ (Prevention) ด้านการป้องกัน (Protection) ด้านนโยบายและกลไกการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ (Prosecution) ด้านความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ (Partnership) ให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาลงต่อไป โดยเริ่มต้นจากการมีสติอย่าหลงเชื่อผู้อื่นเพื่อป้องกันปัญหาและไม่ให้เกิด “การค้ามนุษย์” อย่างเร่งด่วน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ด้านการบริหารจัดการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการบูรณาการการทำงานด้านการแก้ไขปัญหการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนอย่างจริงจัง ให้มีการทำงานที่สอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ไม่เกิดปัญหาความขัดแย้งกันในการทำงานหรือปัญหาการทำงานที่ทับซ้อนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ด้านการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์การต่อต้านการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนอย่างจริงจัง ควบคู่กับการให้การศึกษาและการให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป ให้ตระหนักถึงโทษภัยจากปัญหาการค้าประเวณีเด็กและปัญหาการค้ามนุษย์
3. ด้านการป้องกันและปราบปราม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหมั่นตรวจสอบสถานบริการสถานบันเทิง หอพัก แหล่งมั่วสุม หรือสถานที่ที่สุ่มเสี่ยงต่อการส่งเสริมการค้าประเวณีเด็ก เพื่อปิดโอกาสหรือลดช่องว่างในการกระทำความผิด และกวาดล้าง จับกุม และเร่งดำเนินการขึ้นเด็ดขาดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับที่เข้าไปมีส่วนร่วมกับการกระทำความผิดการค้าประเวณีเด็ก เพื่อไม่ให้เป็เยี่ยงอย่างและลดกลุ่มอิทธิพลที่คอยส่งเสริมกระบวนการการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

4. ด้านการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน ครูและผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนต้องคอยกำกับดูแลความประพฤติของบุตรหลาน นักเรียน หรือเยาวชนในปกครองอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงที่จะเข้าสู่กระบวนการการค้าประเวณี

5. แนวทางการแก้ปัญหาของภาครัฐ รัฐบาลควรให้ความสำคัญและจริงจังกับการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้มากขึ้น โดยควรดูแลเรื่องการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินการด้านการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้มากขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ

เอกสารอ้างอิง (References)

- จังหวัดแม่ฮ่องสอน. ข้อมูลทั่วไปจังหวัดแม่ฮ่องสอน. สืบค้น 1 มิถุนายน 2561, จาก http://www.maehongson.go.th/urupl/maehongson/document/mhs_brife2559.pdf
- จิรัฐ โจนันบัววิทยา. (2558). การจัดการภาครัฐกับปัญหาการค้าประเวณีแฝงในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์, 17(1), 101 – 113.
- ทวีชัย ระเบียบ. (2555). กระบวนการค้าประเวณีหญิงข้ามชาติ: ศึกษากรณีหญิงต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร. วารสารวิทยบริการ, 23(3), 10 – 30.
- ปานทอง ศรีทวงค์. (2551). ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดต่อเด็ก เยาวชนและสตรี ในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- มนูญ มุ่งพาลชล. (2556). ปัญหาการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการสำนักงานอัยการภาค 5 ในการดำเนินคดีการค้ามนุษย์ (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณา แจ้งจรรยา. (2557). การบริหารงานด้านการปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองกักกับการ 2 กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชญาวิทยาและกระบวนการยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2550). กระบวนการเข้าสู่การค้ามนุษย์. กรุงเทพมหานคร : กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- สมาคมรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2558). การค้าประเวณีหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย.

- แสงจันทร์ มาน้อย. (2557). การดำเนินงานของประเทศไทยในการต่อต้านการค้ามนุษย์. **วารสาร
สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา**, 4(15), 1 – 26.
- Hagan, J. (1989). **Structural Ciminology**. New Jersey: Rutgers University Press.
- Romanow, L. (2012). “The Women of Thailand. Global Majority”. **E-Journal**. 3(1), 44-60
- Tarancon, A. (2013). “Thailand’s Problem with the Sexual Exploitation of Women in The 21st Century”. **Master of Arts Thesis in Liberal Studies**, Georgetown University.
- UNODC. (2013). **Transnational Organized Crime in East Asia and the Pacific**. Thailand: UNODC.